

6. Ty Nordens folk är starkt, list bergens hållar,
Och frött, list örnen, som i klystan bor. Sin wagn
han rullar än, den gamle Thor, Och Balder's minne
bor bland våra själar; Så länge skall och nordiskt man-
natro Och mannakraft i våra hjertan bo.

7. Så länge skall och Swensken willigt wäga, Sitt
lif för Kungen och hans hela ätt, Och oförsträckt,
för Sanning och för Rätt Han, om så fordras,
will i striden tåga, Men dröjer helst i älskad fosterbygd,
I selskaps gamla elars milda skvad.

Den Femte.

Till Prins Oscar.

Du dyre Prins! på Dig och folket stådar — Swik
ej det hopp, som Norden bar om Dig! Ty framtidsfri-
der och vår Morna båd: Ett Andens ledungståg —
ett Folkens frig. Guds dombasun skall ljuda öfwer
jorden Och mana Folk och Furstar upp till ting, I flam-
mor Östern står, i flammor Norden, Och länken darrar
i mång' kronas ring.

2. Då Sweriges Folk skall ur sin långa hwila, Ett
wredgadt lejon, åter rusa opp; I blågul flaggas spår
det gladt skall ila, I Furstedögar sveja segrens hopp.
Och ståda stola åter Vottnens vågor En manlig kamp —
en kamp på lif och död, Der lejonet far fram och fru-
star lågor Och färgar land och bölja purpurödd.

3. Då skall Ditt Hesselopp främs i striden fara —
Dess flagga waja stolt på böljans brus; Tätt slutet
skall Din wigda hjelteskara I dödens skymning stända
hög och ljus; Swenskt stål skall åter uppå wägen klinga,
Dess åttor öfwerljuda stormens gny, Till en sam,
uti slagets sista timma, Vår Sweriges flagga
fram — Barbarens fly.

4. Du får ej tala, Swenska Prins, en lifse loppå
den bölja, der du simmar på. Tag Östersjön och gör
den till Ditt rike, Din thronvall wara må dess böljor
blå! Din willja blott på dessa watten bjude, En högre
storm, i sjelfwa stormens stund! Ditt namn, Du Oscar,
Ditt och Årans ljude Från Vottnens vågor in i Öresund!

5. Att mannen under Furstens krona wörda:
Det är hwad Swensken både wet och will; Tung
blifwer annars och den gyllne börda, Den du är född,
den Du är forad till — Vår upp, Du Sweriges kär-
lek, för de bygder, Som re'n med stolthet helsa dig för
sin, Och utan Swenslens sel, men med hans byg-
der, Ditt namn i hälsens pantheon strif in!

GS 1832

Fem utmärkt wackra och märkwärdiga Hjerte-Sånger.

Den Första:

Minneswärda syner å Rosersbergs
Kongliga Lust=Slott 1848.
Hwad härlig syn i mänskensrika
natten, &c.

Sj. som: Jag efter byggdens Glickor ej will fråga &c.

Den Andra:

De Tolf Carlar och Swenska
Majoren Malcom Sinclair.
Sist när på ljuflig blomsterplan, &c.
Sj. f. En Celadon gaf &c.

Den Tredje:

Kungs=Wisn.
För älskad' Konung, folkets Fär, &c.
Sj. som: En frigare, som kommer der &c.

Den Fjerde:

Till Prins Gustaf.
Med Sweriges frejdade och stora min-
nen, &c.

Den Femte:

Till Prins Oscar.
Du dyre Prins! på Dig och folket
stådar, &c.

Sj. som: Jag efter byggdens Glickor ej will fråga &c.

Westermif.

Tryckt hos E. D. Elblad & Comp. 1849.

Kostar 4 skillingar Banks.

Minneswärda syner på Rosersbergs Kongl. Lust=Slott 1848.

Ej. som: Jag efter bygdens Glädor ej vill fråga ic.

Swad herrlig syn! i människrika natten!
Mitt öga blandas af en magist glans.
Se! Puggor swäfsa öfwer land och watten
Med hjeßor prydda utaf strålaras frans. En
trädde fram till mig på lugna stranden Och so-
de: "Pilgrim kom!" och räckte mig Så systerlig
och mild den wåna handen "Kom snart, o
kom! jag vill ledsaga dig."

2. "Jag föra vill dig i Carl Johans
salar, Dem han har wigt till konstens helgedom,
Du sjelf skall se hur allt om honom talar, Hur
han war adel, hugstor, mild och from, Du fin-
na skall i allt din själ förnöjer, Galt, som här
förtjusar kan din blick, Att lungeliga anden än här
dröjer Och att det är, som han ibland öf gick."

3. "Stig in i Riddarsal'n, och se derinne
Hur hugstor Kung wårderar hjeltemod, Den
helgad är åt dessa tappres minne, Wid Hogland
bjödo och Swenssfund sitt blod. Du warmare,
wist hjertat klappa känner Då Swenska åran
så framför dig står?" "Ja wist! Helt er i
Sweriges trogne wänner! Jag
helgar er en tacksamhetens tår."

4. "Se! der på taflan midt i heta striden, Med
hjelte-lugn bland röl och kulors dån För Sweris-
ges åra kämpande och friden Står Hertig Carl,
en herrlig Wasa Son, En gång man honom wäl-
ja gaf i nöden Att dö som hjelte, eller warda
slaf. Han swarade: "jaa wäljer hjelte-döden, Jag
bådda vill i bdljorna min graf!"

Den Tredje.

Kungs=Visan.

För alldag Konung, folkets far, Höf, broder, gläd-
jens röst! Din fröjd må vittna, om du har Swensst
hjerta i ditt bröst. Och wäl kan sig så stida, Swor
kungsdag källar'n tål, Att wi på Swensst wis dricka
Wår ädla Konungs stål.

2. Helt dig, du gädje för ditt folk! Från slott och
hyddor går Till himmelen en suck — en tolf, Som
hjertats språk förstår. Ved himlen styrka bandet Emel-
lan Folk och Kung! Om sällt är Fosterlandet Bli er
hans spira tung.

3. Jag odlar'ns mödor i ditt hägn, Allwårdbande
För syn! Gif arlabagg och särlaregn Ur blida sommar-
syn. Låt idog bergsman winna Sin stätt ur schakt
och berg Och rika ädror finna Af klippans blåa merg!

Den Fjerde.

Prins Gustaf.

Med Sweriges frejdade och stora minnen, Är furstes
namnet Gustaf sammanwert. Ja, Carl och Gu-
staf bilda ingångstext Till mången Rikdring, som för
Swenska sinnen Är helig, lik en moders sista bud, Och
tröstande lik tanken på en Gud.

2. Wår ädle Konung wiste det. — Han tände Sin
offergård åt helga minnens graf, Då dessa namn
han sina söner gaf. Sjelf Swensst till hjerta och till
själ, han kände, Att namnen Carl och Gustaf ha
en klang Lik malmen, som ur Swenska klippa sprang.

3. Prins Gustaf! Du, som är af ödet forad,
Att nära Skandiens twillingthröner stå, Du skall nog
helgden af ditt namn förstå. Se, Sweas modersblick,
af glädjen tårad, Se, hur den fäster sig med wälbehag,
På dina liusa, milda anletsdrag!

4. Af dig hon wäntar alla furstedygder, Ej blodig
hjeltebragd, wid trummors dån; Hon vill att du, en
wärdig Descar's son, Skall wägnar fridens tråd i wå-
ra bygder Och stönt förhöja dubbelkronans glans Med
kunstapens och snillet gröna frans.

5. Så tag, du ädle kungason, wår hyllning, Och
gläd dig, att det verklig kärlek är, Som Sweasolket
dig till offer bär, Ej smidrets falska, glimmande för-
hyllning, Ett offer af allt redbart, warmt och godt, —
Ej twångets gård åt furstenamnet blott!